

Menys prohibicions, més drets. Contra l'Ordenança del civisme

L'aprovació de la nova ordenança cívica el passat 19 de desembre (amb els vots a favor de PSC, Junts i ERC, i per passiva amb l'abstenció del PP) i la seva entrada en vigor a partir del pròxim 15 de febrer, és un pas cap a un nou cicle de criminalització i control dels usos de l'espai públic, que afecta diferents col·lectius socials (treballadores sexuals, venedores i venedors ambulants, infants, persones en situació de carrer...) i a la mateixa llibertat d'expressió en l'ús polític, social i cultural del carrer.

Només cal fer la vista enrere i veure l'experiència que la precedeix per entendre la utilitat real d'aquesta ordenança. Des de la seva aprovació inicial l'any 2006, mai va ser la solució als veritables mal anomenats problemes de convivència, que tenen a veure amb la saturació del turisme massiu, la privatització la mercantilització dels carrers, i la creixent precarització de les veïnes i els veïns de Barcelona. Aquestes són les arrels dels problemes d'un ús intensiu de l'espai públic i dels conflictes entre els seus diferents usuaris, que després de dues dècades no han trobat solució, entre altres raons perquè s'ha posat la diana sobre les persones i col·lectius més privats de drets i sobre l'ús lliure, divers i no mercantilitzat dels carrers.

Mentre activitats econòmiques que produeixen tones de residus i es beneficien de l'explotació intensiva de la ciutat tensionen el territori a través de la massificació, la pujada de preus i l'empobriment de la vida comercial, resulta que els suposats enemics de la convivència són els i les venedores ambulants, les treballadores sexuals, les persones en situació de carrer, els col·lectius polítics que tenen les parets com a mitjà de comunicació o la xicalla que juga a pilota al carrer.

L'enduriment dels paràmetres per impedir les activitats d'economia informal que sovint són part o l'única activitat de subsistència econòmica dels sectors més empobrits, la prohibició d'activitats de neteja personal a fonts o platges, els condicionants i les amenaces sobre diferents formes de llibertat d'expressió (pintades, cartells, activitats lúdiques i polítiques, art urbà...) i les condicions pel joc i el lleure, tot acompanyat de l'enduriment dels règims sancionadors, és ni més ni menys que la imatge d'unes institucions que assetgen els seus propis habitants i ofeguen la vida col·lectiva, per tal d'oferir als visitants, turistes o residents provinents del nord global, i als inversors, la imatge d'una ciutat neta, polida i sense ànima.

Juntament amb això, l'atribució de més potestat a la Guàrdia Urbana per a interpretar conceptes ambigus com «ús impropï de l'espai públic», «principi general de respecte als altres» o «obstaculització del lliure trànsit dels ciutadans»; l'ampliació a Mossos d'Esquadra del poder d'aplicació de l'ordenança; i sobretot l'atribució de poder sancionador als «agents cívics» —en la pràctica la creació d'un nou cos especialitzat en l'ús social de l'espai— parla d'una multiplicació de l'acció punitiva sobre la nostra vida quotidiana.

Finalment, les suposades penes substitutives per les persones sancionades per activitats com la mendicitat, mitjançant «cursos on s'informarà les persones afectades

de les possibilitats que les institucions públiques i privades els ofereixin suport i assistència social», són un dels majors exercicis de cinisme provinents d'una institució pública, que ofereix a persones en situació de carrer l'exempció de la multa a canvi de treballs o prestacions en benefici de la comunitat o d'escoltar xerrades sobre recursos que no només no restitueixen els drets dels quals han estat desposseïts, sinó que el mateix Ajuntament reconeix que no arriben a abastar la pobresa estructural de la ciutat.

Les persones i col·lectius que signem aquest manifest demanem:

La retirada immediata de l'Ordenança Cívica tant en la seva versió del 2006 com de la seva actual reforma.

La substitució de qualsevol règim de prohibició o sanció per a les persones en situació de carrer, per polítiques de drets en matèria d'habitatge, salut, educació i subsistència econòmica.

La retirada de qualsevol règim sancionador o de persecució sobre les formes d'economia informal com la venda ambulant o el treball sexual, i la posada a l'abast de les persones que exerceixen aquesta activitat, de mecanismes de respecte dels seus drets dins de les possibilitats de les competències municipals

La retirada de qualsevol règim sancionador o de persecució contra formes d'ús veïnal, social o polític de l'espai públic.

**Veniu dimarts 17 de febrer a les 19 h a plaça Sant Jaume, disfressades del que vulgueu.
Us hi esperem!!**

Si vols signar el manifest escriu al mail: defensemcvella@sindominio.net

Col·lectius signants: a dia 13/02/2026

Àgora Juan Andrés
Raval Rebel
Associació Cultural el Raval
El Lokal
Putas Llibertarias
Sindicat d'Habitatge del Raval
Defensem Ciutat Vella
Ateneu Enciclopedic Popular
Les Vilaretes
Metzineres
Xarxa Veïnal del Raval
Genera
Escola popular del Raval
Zig Action Àfrica
laio Flautas
t.i.c.t.a.c.
La Casa de la Solidaritat
Taller de marionetas de Pepe Otal
CGT Barcelona
Regularización Ya
Stop Sida
Fundació Àmbit Prevenió
Sindicat d'Habitatge Socialista de Ciutat Vella
Bido de Nou Barris
Marx21 Catalunya
La caníbal SCCL
Ateneu del Raval
Guerrilla Raval
Virus Editorial
La Negreta del Gòtic
La Capçalera Barcelona
Resistim al Gòtic
L'Octubre, Casal Independentista del Poblenou
Ateneu Llibertari de Gràcia
Filadora de Poblenou
CNAACAT: Asociación de la comunidad negra africana y afrodescendiente de Catalunya
Top Manta, Sindicato mantero de Barcelona
La Raposa
La Comunitària del Cap Raval Nord
IRÍDIA
Feministes del Poble Sec

CONTRA

L'ORDENANÇA CÍNICA DE CONVENIÈNCIA

A
PAGAR!

A
PAGAAAR!

DIMARTS 17 FEBRER A LES 19H.
PLAÇA SANT JAUME BARCELONA